

ไก่นอกคอก

เรื่อง: วิเชียร ไชยบัง

ภาพ: ปรีดา ปัญญาจันทร์

นิทาน ไก่นอกคอก

เรื่อง วิเชียร ไชยบัง

เจ้าของฟาร์มปล่อยไก่ในกรง "ฉันจะเลี้ยงพวกเธออย่างดี แต่พวกเธอต้องให้ไข่ตอบแทนแก่ฉัน" ไก่ทั้งหลายมีความสุข มีอาหารอุดมสมบูรณ์ มีคอนใต้หลังคาให้นอน ทั้งมีตาข่ายกันสัตว์ร้ายอย่างงูและ พังพอน"สุขสบายจังเลย" ไก่เหล่านั้นกินอาหารอย่างอึดหนำ นอนพักผ่อนอย่างสำราญ แล้วก็ออกไข่ให้แก่เจ้าของ ทุกวัน เจ้าของฟาร์มพอใจ ที่ได้ไข่ดังต้องการ แต่มีแม่ไก่ผอมตัวเดียวเท่านั้นที่ไม่มีความสุขเลย เธอไม่ชอบอาหาร ที่ผลิตจากโรงงาน เธอไม่ชอบกรงขัง เธอไม่ชอบกรงขัง เธอใช้แรงที่มีกระพือปีกบินเพื่อข้ามขอบข่ายของ กรงขังออกไป ครั้งแรกนั้นไม่สำเร็จตกลงมาเจ็บจนจุก เพื่อนต่างหัวเราะ การกระทำของเธอ แต่เธอยังพยายามอีก บินขึ้นไปอีกแล้วก็ตกลงมาเจ็บจนจุก บินขึ้นไปอีกแล้วก็ตกลงมาเจ็บจนจุก "เธออย่าพยายามเลยข้างนอกนั้น ยากลำบากทั้งอันตราย" แม่ไก่ผู้ผอมตัวนั้นก็ไม่ลดละความพยายาม วันต่อมาขณะที่ไก่ทั้งหลายกินอย่างอึดหนำ พิมัน นอนพักผ่อนอย่างสำราญ เธอก็กระพือปีกเต็มแรง เท่าที่แรงมี เธอสูงจนชนขอบตาข่ายแล้วตีลังกาตกลงไป นอกกรงตัวหมุนและตกลงไปอย่างไม่เป็นท่าเจ็บจนจุก เพื่อน ๆ ที่อยู่ในเล้าไก่ต่างหัวเราะกันใหญ่ เมื่ออยู่นอกกรง แม่ไก่ผอมกลับมีสีหน้าเบิกบานขึ้นมาทันที ค่อยๆหาอาหารใต้ใบไม้ได้อย่างอิสระ ยามกลางคืนแม้มีพายุฝนเธอก็ เป็นขึ้นไปนอนบนคาบไม้ยามเข้าได้แสงแดดอุ่น ๆ แม่ไก่ผอมได้จิกกินยอดหญ้าอ่อน ได้วิ่งไล่เล่นกับผีเสื้อ ชีวิต อิสระนอกกรงช่างแสนวิเศษวันแล้ววันเล่า เหล่าแม่ไก่ที่อยู่ในกรงต่างเฝ้ามอง มองชีวิตที่สดใสของแม่ไก่นอกกรง มองชีวิตที่อิสระของแม่ไก่นอกกรง พวกมันเฝ้ามอง และก็เศร้าหมอง จนไม่อยากจะกินอาหาร ไม่อยากนอน บนคอนใต้หลังคา แต่อยากออกไปอยู่นอกกรง พวกมันพยายามบินข้ามตาข่ายกรงออกไป ทุกตัวอ้วนท้วน สมบูรณ์จึงบินขึ้นไปสูงแค่ชนิดเดียว แต่ละตัวพยายามเพียงสองสามครั้งก็ยอมแพ้และเลิกرا เมื่อความพยายาม ไม่สำเร็จแม่ไก่เหล่านั้นจึงยอมจำนน จำทนอยู่ในกรงด้วยความเศร้า เฝ้าคิดถึงชีวิตอิสระนอกกรง การถูก ขังทำให้ขาดอิสระพวกมันจึงเศร้าหมอง ทำให้ไม่อยากจะกินอาหาร นอนไม่เป็นสุข และออกไข่ไม่ได้ดังเดิม ในที่สุด เมื่อไม่ออกไข่ เจ้าของฟาร์มก็ไม่ต้องการพวกมันอีกต่อไป จึงจับขายเป็นไก่เนื้อแทน